

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum Concionum

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Pars Prima. Viidens lesvs civitatem & flevit super illam.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

PARS PRIMA.

enta labra superba, & inflata ob spem certam victorie explicantur. Et resonantia tympana cohortes ad aciem vocant, & sonora tubæ selectiores copias ad prælium excitant. Jam si emunt exercitus, & milites impatientes tumpunt frenum cunctationis, ut tibi noceant. Video obfidionem qua cingris, audio furias globorum, qui & concavo tormentorum excussi tua mœnia quatunt. Nunc arma famelica, & sicibunda acciuntur, ut sese tui destructione faturent, & ut ardentem scim extinguant, tu sanguini intinguntur. Hinc cor meum cogitat lacrimas dolorum oculis eliquare: *Videns civitatem flevit super illam.*

Ergone tu, quæ dextrâ sceptrâ moderaris, collo jugum servitutis innui patieris? tu quæ es Domina, fies serva, & manceps? tu, quæ nata es, ut debelles & vincas, vincaris & debelleris? subiecta, & vincita curum Triumphalem Titi, & Vespasiani trahes, ut tuis ignominis honores aliorum triumphos, & tua ruina victorias hostium augeas? tuæ miseræ causâ dolorosa meorum lachrimarum præcisæ sunt. *Videns civitatem flevit super illam.* O clementissime Redemptor, lachrimas mitte, & si plangere velis, non illam, sed te desleto. Ticus, & Vespasianus non aded erunt crudes in ejus destructione, quam illa erit atrox & immisericors in tui occisione. Tu flagellis, ac tormentis obrueris. In illa lapis super lapidem non manebit, verum in tua humanitate illa nec guttam sanguinis linquet. Cur ergo compateris miseris civitatis, quæ aded contra te sit crudelis? *Aded*

Iansen in Conc. E. wang. cap. 110. fol. 73. part. 4. Euseb. E. missen. a. pud Al. cum. in Dom. post. 1788.

est ait. Janf. misericordia motus, ut etiam lacrimas profuderit, non super se occidendum à Hieronymo, sed super illam, id est propter illam, quæ illius exitum ut appropinquavit videns civitatem in suam necem conspirantem, non de mortificatione flevit. Verbo: Deus magis injurias nobis irrogatas, quam sibi fere, & hoc tribus modis demonstrat, primo dum nostris miseris magis compatitur, quam suis; secundo, dum æquus sibi irrogatas tolerat, quam nobis, tertio dum offensas nobis factas severius castigant, quam sibi factas. Hæc erunt tres linee, quæ à circumferentia mei disputus ductæ ad centrum Evangelii terminabuntur. Interea moneo primam requirere silentium, secundam attentionem, tertiam breviteratem. Duæ priores conditiones requiruntur in vobis, tertia in me. Vos mihi facite illis, ego vobis has serviam, & incipio.

Videns IESVS civitatem & flevit super illam.

2. *Illius, quæ præest proprietatis inseparabilis esse deberet, potius utilitatem subditorum, quam proprium commodum spectare. Commodum fuit Tullii: si consulis populo, remove te à suspitione alienigenis tui commisi, fac si dem, te nihil nisi populo utilitatem, & fructum querere. Et alias subiunxit: Principem omnium, qui non præest salutem, liberis, famam, fortunam esse charissimas decet. Hinc Claudianus.*

Te civem patremq; geris, tu consule cunctis. Nec tibi, ne tuas te moventur, sed publica cura.

Inter alia præcepta, quæ Plato dedit pro conservatione reipublicæ hoc unum fuit: *Quæ sunt reipublicæ utilitatem civium serventur, ut quicquid agunt, ad eam referant obliiti commodorum suorum. Ut enim vitula, sic procuratio reipublicæ ad utilitatem eorum, qui commisi sunt gerenda est.*

Si credimus Livio, spectare tantum proprium commodum ad Tyrannum spectat: *Hic uno Rex differt à tyranno, quæ summum crimen putat populam, aut reipublicam esse civitatem. Et Hierocles adjunxit: Principi, & Rex bonas non tam sibi, quam populo consulti, tyrannus quibus præest commodis, utilitatibusque servit.*

Elus Adrianus Cæsar in hoc maxime gloria ri solebat: Non mihi, sed populo. Higrati sunt subditis juxta illum dictum.

Quem sua non tam vota movent, quam patris ca; quique. Non sibi, sed populo consulti, ille placet.

Hujus conditionis fuit Salvalor, dum tinas Hierusalem propriis miseris anteposuit. *Flevoit super illam, non super se.*

3. Sacri Evangelistæ Dei Filio in horto Olivarum orante Patrem æternum, referent in ejus sereno coelo vultus divini, nescio an dicam stellas, vel stellas sanguinis comparasse: *Facies est sudor ejus sicut gutta, sanguinis decurrant super terram.* Video effectum scilicet sanguineum, sed causam unde procedat investigare nescio. Cajetanus ex Anstoroce respondet sudorem

Indorem sanguinis potuisse esse naturalem, sicut idem Philoſophus in aliis contigiſſe teſtatur. *Iſtus quippe complexionis ſanguinem ſudorem emittit: namque deſiccato aquoſitate ſanguinis, qui eſt materia ſudoris, nominatim quoque ſanguinis emittit.* Alii hunc ſudorem ex nimia apprehenſione tormentorum cauſam afferunt: *Id enim propter angorem accidit magnitudine, qui ſudorem ſolis exprimit, ut in morientibus patet.* Noſter beatus Simon à Caſſia in corde Chriſti magnum conſiſtutum initium fuiſſe, & gladios acerrimiſſimos dolorum pupugiſſe, ex cuius puncturis ſanguis manavit, affirmat: *Durum ſolent agelatur in anima Chriſti, ex conſiſtentiſſimo ſanguine tam late manabat.* In ejus corde detestabatur, & amor quo flagrabat erga genus humanum conſertabant. Unam ſubilitatem Rupertus Abbas audite. Hic Author in eo loco multos fuiſſe lapides putat. Hos dum Chriſtus aſſeſſit, mentem ejus ſubit illos inſtrumenta martyrii facti Stephani futuros; ac ſi dixiſſet: *o lapides impij, o petras crudeles, vos membra mei Levite lacerabitis, vos carnes aſſerptis, vos viam auferetis, eique mortem dabit. Hæc conſideratio adeo cor ejus tranſiit, tantumque dolorem intulit, ut ſudorem ſanguinis expreſſerit. *Facilius eſt ſudor ejus ſicut gutta ſanguinis decurrens ſuper terram.**

4. Sed o mi Redemptor antequam lapides intraretis, an non menti tuæ calix amarus cum omnibus inſtrumentis paſſionis ſeſe objecit? quimodò dixiſti enim. *Pater ſi vis tranſfer à me calicem iſtum.* Hi eventus doloroſi utpote clarorum, ſpirantum, flagellorum, quæ tuum corpus cruciabunt, potius ſanguinem expreſſerunt tibi deberent, quam lampades, qui impetent Stephanum. Qualiter ſanctus Matthæus de calice paſſionis loquitur obſervemus, *Transfert à me calix iſte.* Quid proprie ſignificat tranſfert? Logice dum audit propoſitionem, quam parum curat, num illam neget, vel concedat, dicit *tranſfert.* id eſt parum mea referet. Hinc ad cauſam etiam dixit Chriſtus de calice paſſionis: *Transfert à me calix iſte:* ſed lapides Stephanum adeo ipſum tormentarunt, ut ſudorem cruciatum expreſſerit, *Et factus eſt ſudor.* Hic Rupertus tuos o Stephano, Chriſtus ſanguinem abut lapides, tuumque ſanguinem moriturus, hinc factus eſt ſudor, &c.

5. Maneamus in hortu Olivarum, ut aliis obſervationibus actiones Chriſti ponderemus.

Adſunt Hebræi, ut eum capiant, & ducere Juda eum accedant, ut manum injiciant, & vinciant. Dominus interrogat. *Quem queritis?* reſpondent *Jeſum Nazarenum.* Replicat Chriſtus. *Dixi vobis quia ego ſum.* Si ergo me velitis alibi ne me queratis, ego ipſe ſum, & ſi me velitis capere, non reſiſto, unicum à vobis rogo, ne meis diſcipulis moleſti ſitis. *Si ergo me queritis, ſinite hos abire.* De me facite, quod lubet. Lacerate me, torquete, carnes hæc decerpente, occidite me, ſed horum ne capillum tangatis. *Sinite hos abire.* Simile quid de Epaminonda hiftorici referunt. Hic generoſus dux pro Thebanis dimicans ab hoſtibus vulnere lethale recepit, accurrunt milites in ejus ſubſidium, ac illa propria ſua perſona neglecta ſollicitior de clypeo lapſo fuit. Hinc milites interrogavit, an eſſet in tuto, vel num hoſti ceſſiſſet, rogavitque ut neglecta curatione vulneris e quo ſanguinem & animam verſabat, irent omnem conatum adhibitu, ne in manus hoſtiles deveniret. Demonſtravit clypeo ſemagis torqueti, quam à ſe ipſo. *Vi roſatus* (inquit Juſtinus hiftoricus) *in caſtra ſeminimus vocem ſpiritusque collegit, ſed unum à circumſtantibus requiſivit, num candenti ſibi ſentum ademiſſet hoſtis, quod ut ſervatum audivit, allatum veluti laborum gloriæ ſocum oſculatus, atque ita gratulabundus exſpiravit.* Chriſtus ſanctæ Eccleſiæ, & militiæ Chriſtiæ dux erat, in hortu ab hoſtibus cunctis, magis eſt ſollicitus de ſuis ſcutis Apoſtolicis, quam de ſe ipſo. Hinc ait ad turbas. *Si ergo me queritis, ſinite hos abire.* Idcirco Theodoretus. *Dominus autem, ut non caperentur diſcipuli dixit: ſi ergo me queritis, &c.*

6. Duo diſcipuli Chriſti in Emaus pergebant, & dum de morte Chriſti moeſtos diſcurſus miſcerent, ille ſubito viatorum more veſtitus ſe iis jungit, familiariter, ex ſcripturis factis ſuam gloriſiam reſurrectionem probare conatur. Sol jam occubiturus erat, & nox in acte explicans ſua atra vela comparebat. Et in Domini ulterius ſibi proſciſcendum ſingens ab iis vale ſumpſit. Oportem hanc diem eſſe annum, ut vobiscum iter agere poſſem, ſed ulterius mihi eundem eſt, id eſt vobis valedico, Deus vobiscum ſit; hic abire diſcipulis datus videbatur, id eſt rogant: *Mane nobiſcum Domine, quoniam ad vespereſcit.* Nox ingruit, non eſt tempus iter producendi, id eſt nobiſcum mane. Salvaror conſtat, & diverſorū petierunt.

S. Ioh. c. 18.

Valerius Maximus lib. 3. c. 2. Iuſtinus Epiſt. 1. 6.

Theod. in c. 18. Ioh.

Luce 24.

Handwritten notes in the right margin, including the word "dicant" and other illegible characters.

tempus cœnz advehit, nec nisi unicum panem habebant, illum mensæ apponunt. Christus ei benedixit, & in duas partes divisit. Hinc facit textus. *Accepti panem, benedixit ac fregit: Panem unum tantum dividit in duas partes: an non tres mensæ assidebant? ergo unus manebat incœnatus? Agedum, ait Christus, vestra necessitati compatiar, portionem meam vobis cedo, vos eam comedite. Et porrigebat illis.* Est ob-

Duran. in Rat. Bibl. & Alphons. Salm. in c. 24. D. Luc. 11. 9. 1. p. in

servatio Durandi, in Emmaus fregisse panem, sed non comedisse lagynos. Et Salmeron. Admit sibi panem de ore, ut discipulis provident. O mi Deus, quam pius es? magis compateris nostris miseris, quam tuis adversitatibus, quas ingrata Hierusalem in tuum damnum tibi parat. Hinc nil miri si oculi lachrymis, labra suspiriis, illam deplorent, cum ejus miseriam tibi displicent. *Flevit non super se, sed super illam.* Sed quid tero tempus in Scripturis, si quotidie id in vobis & maxime in me experientia hoc demonstrat? ego vilissima creatura te ingrata offendo, & tu mihi clementer compateris, excusans meam fragilitatem. Altera die rursus te offendo, & tu denovo paratus es, ut mihi compatiaris; dicens me à Dæmone teatum, tu offensus mihi offendeam compateris, & quis unquam audivit vulneratum ob vulnus compati vulnerant? *Flevit super illam.*

D. Lucas cap. 7.

7. Sed illud, quod me in stuporem agit, est, quod injurias suis illatas ægrius ferat, quam sibi datas. Christus à Pharisæo ad mensam invitatus fuit, sub prandio Magdalarum rogat, lachrymis eum lavat, unguento inungit, labiis mundatis osculatur. *Et stans retro secus pedes Domini, lachrymis cepit rigare pedes ejus.* Pharisæus videns Redemptorem non repellere mulierem peccatricem, sed potius benevole eam admittere, & ejus supplicæ, & unctio gratificare, sic secum discurrete cepit. Magdalenam inter feminas est maxima peccatrix, & insuper Christus non est Propheta, sed se vendit pro tali. *Hic si esse Propheta sciret utique, quæ, & qualis esset mulier, quæ tangit eum.* Sic interpretatur Janseus. Provocatur contra ad utriusque calumniam, & condemnationem: mulierem quidem esse peccatricem, Jesum vero indicant non esse Prophetam, qualis ab omnibus habetur. Et S. Gregorius Papa, *Agram reprehendit de agridine, medicum de subventionem.* Magna res, Simonem aggreditur, & Magdalenam defendit. *Si non habeo aliquid tibi dicere. Sic Janseus. Mulierem ab iniquo judicio*

Inspen. con. m. in sonc. E. 17. ang. c. 7. D. Luc. D. Greg. serm. de Maria Magd. Janjen. ib.

liberat. Et Pharisæica superbia medetur indicant. *lum quod peccatorem esse, & veniam digne, & longe in dilectione separari à muliere, quam per se contemnebat.* Domine, an non audivisti à Pharisæo te traduci ut vatem falsum, & mendacem? cur ergo ei non respondes. Defenderum honorem, nam qualis sic Magdalenam sciri. Quod ego siui offensus libenter toleto, sed quod Magdalenam sit offensa graviter meangit; quod demonstrato, dum non me. sed illum defendo. Hinc fuisse intentionem Christi his verbis authoritativè pradiatus restatur: *Notandum est illud, quod ad contemplantam mulierem, vocat Simonem dicens, vides hanc mulierem quasi dicat: Non poteris bene velut adhuc peccatricem advergari, & indignam meo contra teis consore, si eam probe contemplantam fueris, imò te longe ab ea separar invenies, si consoras tua in me officia cum illius officia. Vides tu toto corporis habitu penitentiam imaginem præferentem? quomodo ergo, tu peccatricem separar.*

8. Tempore passionis Filius Dei duabus injuriis gravissimis affectus fuit. Prima est alapa ei inflata ab impio servo coram Pontifice. *Ynus affligens dedit alapam Jesu.* Actio facta ab indigna, ut Filius Dei eam sustineret non poterat, & se continere non potens, dixit: *Si male batus sum, respiciam perhibe de malo, si autem bene, cur me cadis?* altera fuit dum in cruce ei manus clavis transfixerunt: ideo sanctus Hilarius præ dolore eum exclamasse, & ad Hellas utque voces emisisse ait. *Transverberante clavo palma gemitus ascendit, & clavo conversus est, & me hercle hi duo passus sunt digni observatione, & stupore.* Inter alia tormenta multa graviora veluti flagra ad columnam, spinas transfigentes ejus caput semper tacuit, nec signum dolotis ostendit. Et tunc ad colaphum impudentem se ostendit: præterea ita observante sancto Hilario quamvis clavi pedum crudeliores, vel æque crudeles fuerint, tamen claves manuum, & non pedum graviter fecit. *Audire caulam Philo Carpatius, sancti Justinus, & Valentinus martyris Christi martyres Ecclesie designati afferunt: Maxillo & gena Christi martyres in Ecclesia. Idcirco sponia in cantibus factis solebat dicere: Sicut fragmen mali puniti gona tua. Nam sicut malo granarum interius est rubro, sicut dum, & exterius purpureum, sic martyres interius amare, & exterius languere toberent. Ideo Christus alapam sibi inflatam sibi coadit. Et si credimus Ilaia, in manibus Filii Dei con-*

Cain. Et tamen patravit sacrilegium. Sed fratricidium maledictione diluit. *Maledictus eris super terram.* Frugibus eum privat, nec vult ut ex labore fructum colligat. *Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos.* Quale est hoc paradoxum ob fratricidium, & non ob sacrilegium punitur? nollet Deus offendere voluit, se quidem possitolerare injurias sibi, sed nobis illatas, non posse se continere, quin puniat. Audire Chrysostomum. *Vide quemodo Deus, quando in ipsum peccavit Cain peccato non vulgari dimisit, quando autem in fratrem armavit dexteram, maledictionem intulit, & irrepavit.*

D. Ioh. Chryso.

12. Aliis occasionebus à me plures esse additas rationes, cur Christus dixit deo venit illam ficum, & coma exuerit, recordor. *Barrefacta est continuo ficulnea.* Non possum mihi imaginari, quare hanc arborem aggressus sit, forsitan quia diu jejunaverat (restitit namque textus quod esturrit) & nullum fructum invenit? verum quia non erat tempus ficorum, hanc penam non merebatur. Ego credo ficum fuisse sterilem nec unquam protulisse fructus. Hinc Christus eam non maledixit ob nullas repetas ficus solandæ fami, sed quia omnes labores quolibet anno ab agricola impensos frustra. Hoc confitimo similitudine, quam à Salvatore datam, sanctus Lucas recenlet: *Arboram fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invenit. Per tres annos non protulit fructus, Dominus viatori præcepit, ut eam evelleret: Succida illam.* Gravis quidam anchor caulam hujus inquit, & responderid factum, non quod nullos produxerit fructus, sed quia terram inutiliter occupavit. *Ve quid terram occupat? Infrugiferam ficum succidi jubet Dominus. & cur eam succidi mandat? an quia sibi aliquid damnum importat? Absit, sed quia terra detrimentosa est, illam inutiliter occupans: quippe aut, ut quid etiam terram occupat? hac similitudine humanata sapientia offendere voluit, se actius animadvertere in noxas nobis illatas, quam sibi.*

Matth. 21.

13. Tanto affectu ferebatur Christus ego Hierosolytam, à qua tamen erat cum digressus, ut damna inferenda illi à Tito, & Vespasiano sibi meci interrogari putari. *Floret super illam, ac si florisset super se.* Damna, que inferantur suis amicis, & fidelibus ea sibi intus celes. David errata agnoscens actum contentions elicit, dum humiliter ad divinam majestatem converterius illachitimos dixit: *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: Tibi soli an solum offendi Deum? an non nocuisti Uræ ejus vocem rapiendo? nonne injuriam intulisti Bethsabee ejus victimam occidendo? ego tibi soli peccavi, & coram te peccaverat, etiam contra Uræm, quem occiderat, & contra Bethsabee quem adulteraverat, & contra populum, quem sibi dedit.* Et sanctus Pater Augustinus S. Aug. hunc modum loquendi admiratur. *Quid est hoc? nonne erat adulterata uxor altera? & maritus occisus? nonne omnes nocuerant, quod David fecerat? quid est? tibi soli peccavi, & malum coram te feci? Ah dicit David, Uræ quæ-*

Matth. 21.

14. Tanto affectu ferebatur Christus ego Hierosolytam, à qua tamen erat cum digressus, ut damna inferenda illi à Tito, & Vespasiano sibi meci interrogari putari. *Floret super illam, ac si florisset super se.* Damna, que inferantur suis amicis, & fidelibus ea sibi intus celes. David errata agnoscens actum contentions elicit, dum humiliter ad divinam majestatem converterius illachitimos dixit: *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: Tibi soli an solum offendi Deum? an non nocuisti Uræ ejus vocem rapiendo? nonne injuriam intulisti Bethsabee ejus victimam occidendo? ego tibi soli peccavi, & coram te peccaverat, etiam contra Uræm, quem occiderat, & contra Bethsabee quem adulteraverat, & contra populum, quem sibi dedit.* Et sanctus Pater Augustinus S. Aug. hunc modum loquendi admiratur. *Quid est hoc? nonne erat adulterata uxor altera? & maritus occisus? nonne omnes nocuerant, quod David fecerat? quid est? tibi soli peccavi, & malum coram te feci? Ah dicit David, Uræ quæ-*

Didacus.

Penfer. 10.

4. lib. 16. c.

11. in c. 13.

D. Luce.

5. 20.

13. Tanto affectu ferebatur Christus ego Hierosolytam, à qua tamen erat cum digressus, ut damna inferenda illi à Tito, & Vespasiano sibi meci interrogari putari. *Floret super illam, ac si florisset super se.* Damna, que inferantur suis amicis, & fidelibus ea sibi intus celes. David errata agnoscens actum contentions elicit, dum humiliter ad divinam majestatem converterius illachitimos dixit: *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: Tibi soli an solum offendi Deum? an non nocuisti Uræ ejus vocem rapiendo? nonne injuriam intulisti Bethsabee ejus victimam occidendo? ego tibi soli peccavi, & coram te peccaverat, etiam contra Uræm, quem occiderat, & contra Bethsabee quem adulteraverat, & contra populum, quem sibi dedit.* Et sanctus Pater Augustinus S. Aug. hunc modum loquendi admiratur. *Quid est hoc? nonne erat adulterata uxor altera? & maritus occisus? nonne omnes nocuerant, quod David fecerat? quid est? tibi soli peccavi, & malum coram te feci? Ah dicit David, Uræ quæ-*

dem noui in vita, & Berthabez in honore, sed
Deo hoc ita displicuit, ac si ipsum solum offendit.
Ibi *sub peccati*. In persona propria laesus
est. Oculi Prophetico omnia aduersa Hieroso-
lymae etiam praevide, ex inimico cordis illa
facit, ac veluti propria illa deploravit, & fleuit
ac Titus, & Vespasianus arma contra se sum-
pserunt: *Fleuit super illam.*

15. Nos idem Creatori nostro exhibere de-
beremus, hoc est injurias quas peccatores ipsi
inferunt, & timore ac si nobis irrogarentur, Ad
solum pertinet sentire inimicitias illatas pati,
Nos furus filii Dei, audimus illum sceleratum
Dei maledicere, cum blasphemate, honorem
Dei ledere, & idemus, quot sunt Praelati, qui
liberos habent discipulos, scandalosos, & pesti-
mos, quique quotidie Deum offendunt? & tam-
men conuenit, & ostendunt se non videre, ac
sane, & si vident, tolerant: videntur non habere
linguam ad eos arguendos, manus ad casti-
gandos, aut contemtem, ut sibi obedientiam exhi-
berent faciant. Et tamen dissolutiones eorum sunt
offensa Dei, quas superior flocci pendit. Sed si
habitor, semel unico verbo eorum personam
tangat, & reparationem laedat, sunt Argi ad vi-
derendos omnes defectus, & Eratet ad illos puni-
endos, minus astringant, quod Deum blasphem-
amus, & maledictioe petierit, quam quod uni-
co verbo laesi fiat. Hic non est modus agendi
boni Praelati. Ruat caelum, percat mundus,
angustias, imo vita amittatur, ut honor Dei con-
suetur.

16. Ad nostrum ruborem sanctus Ambro-
sius Antiochie quendam nobilem proditorie
occidit, eoque necato eadem immobiliter ca-
deret adhuc commemorat. Multi ad huic
causam accurrerunt, & inter illos occisor ne-
cem dissimulatos, Canis homicida viso, eam la-
tenter perire, & vellibus apprehendens vindictam
indamavit, Canis inuestigato paulisper quibus do-
mibus, arma silicibus assumptis. O Deus tantae fa-
ctus canis dominum, & homo videns hono-
rem Dei laedi, cecit, & dissimulati erubescimus,
dum majori zelo belliam erga dominum, quam
Christianum erga Deum fieri videmus. Dum,
hoc cogito, horreo, nec alios terminos inuenire
possum, quibus in his inconuenientias
inveniat. Dicta sufficiant, &
quiescat.

ALTERA PARS.

*Veniens dies in te: & circumdabunt te inimici tui
vulso, & circumdabunt te, & conquisibunt te
undique, & ad terram prosterent te: & sicut
tuus, qui in te sunt, & non reliquerunt in te
lapidem super lapidem.*

17. Quot aduersitates infelici Hierosoli-
mae imminet? cum ingeris ab hosti-
bus, qui te angustiant, & opprimunt, solo a-
quaberis, & funditus destrueris, multi filiorum
tuorum captivabuntur, multi per mundum eura-
bundi vagabuntur, Verbo; adeo desolaberis, &
destrueris, ut nec lapis super lapidem mansurus
sit. Et si causam harum aduersitatum scire velitis,
audite Salvatorem plangentem. *Et quod non cogi-
no veris tempus visitationis tuae, ob scelera civium.*
Hinc Origenes, *Non ego igitur, & illam Hierusa-
lem propter habitatorum scelera fuisse destructam.*
Et eo ulque redacta est ab oblidendis Tito, &
Vespasiano, ut fuerit civium carcer, ut fame & si-
ti tabuerint, & omnes praecessitate perierint,
illis angustis fuerunt involuti, ut mattes ne mo-
reterentur fame, proprias proles devorarent. An po-
telt audiri calamitas major? *Conquisibunt te un-*
dique, hoc est inquit Dionysius Carthalianus, Cart in c.
Sic oblidabunt, ut egredi non possis, nec audoas, sed
fame, & sitis, ac alius modis gravissime affigeris. art. 4. f.
Ad tantam enim angustiam habitatores Hierusa- 244 lo-
lem devenerunt, ut mulieres proprios pueros comede-
rent. Jure itaque dici potelt, a nostris peccatis nos-
tra mala provalite. Propter peccata veniunt ad-
versa. Hinc Chrysippus miseris involutos fallo,
& contra rationem originem miseriarum, adver-
sa fortunae, vel constellationi caeli attribueret af-
ferit, imo potius illas sibi ipsis, & propriis pecca-
tis ascribere debere.

Quam falso accusari superos, stultique que-
runtur.
Mortales, etenim nostrorum causa malorum.
Ipsi nos sumus, & sua quemque decordia laedit.

Et sanctus Gregorius. *Mala, qua patimur pec-*
cata nostra meruerunt. Hoc nosse d. s. lvaro: eu-
rans paratitum docuisse videtur dum dixit, *Con: Matt. 6. 9.*
si de filio veniuntur tibi peccata. Sed quid peccatis,
cum paraly si h. z. in infirmitas ab eius peccatis pro-
cellerat. Idcirco Doctor Angelicus dixit, quid est D Thom.
quod iste peccabat sanitatem corporis, & Dominus dat in c. 9.
S. 2. Janua-

Handwritten notes in the right margin, including the word "Hierosolima" and other illegible scribbles.